

200704045/1.

Datum uitspraak: 7 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

*Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:*

appellant,

*tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/51736 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 15 mei 2007 in
het geding tussen:*

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) - voor zover thans van belang - geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 26 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

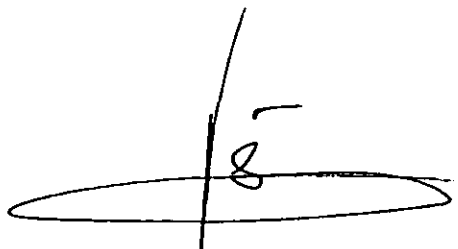
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 augustus 2007

282.

Verzonden: 7 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/51736

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 15 mei 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Guinese,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. P.L.M. Stieger,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. L. Verheijen.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 16 maart 2005 heeft verweerder ambtshalve besloten om eiser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 in het kader van het alleenstaande minderjarige vreemdelingenbeleid (amv-vergunning).

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank, welk beroep niet-ontvankelijk is verklaard, onder doorzending van het beroepschrift naar verweerder ter behandeling als bezwaarschrift.

Bij besluit van 26 september 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Tevens heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eiser achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. Het verzoek is geregistreerd onder nummer AWB 06/51740.

AWB 06/51736

2

De zaak is behandeld op de zitting van 13 maart 2007, waar eiser noch zijn gemachtigde is verschenen. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 26 september 2006 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende tussen partijen vaststaande feiten. Eiser heeft op 22 augustus 2000 een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 5 december 2001 is deze aanvraag afgewezen, welke afwijzing met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 december 2003 in rechte is komen vast te staan. Bij besluit van 16 maart 2005 heeft verweerder ambtshalve besloten eiser geen verblijfsvergunning te verlenen op grond van het zogenoemde amv-beleid (de onderhavige procedure). Voorts heeft eiser op 21 januari 2001 onder andere personalia, te weten geboren en van Ivoriaanse nationaliteit, een nieuwe asielaanvraag ingediend, welke aanvraag bij besluit van 9 juli 2002 is afgewezen.
3. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, juncto artikel 3.56 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Aan voornoemd standpunt heeft verweerder ten grondslag gelegd dat blijkens eisers verklaringen voor eiser adequate opvang in het land van herkomst aanwezig is en dat eiser overigens het onderzoek naar opvang mogelijkheden in het land van herkomst frustreert.
4. Eiser stelt zich op het standpunt dat onduidelijk is hoe het bestreden besluit zich verhoudt met het schrijven van verweerder van 11 mei 2006. Naar de mening van eiser is er sprake van motiveringsgebreken. Het is kennelijk onredelijk dat verweerder geen rekening houdt met de aangevoerde omstandigheden waarom eiser onder een andere naam asiel heeft gevraagd. Eiser handhaaft zijn standpunt dat verweerder tegenstrijdig motiveert door de gestelde contra-indicatie tegen te blijven werpen en vervolgens de amv-aanspraak inhoudelijk te beoordelen uitgaande van de actuele identiteit en het relaas. Ten onrechte houdt verweerder onvoldoende rekening met eisers langdurig verblijf en integratie in Nederland alsmede het overlijden van een goede vriend van eiser, aldus eiser.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is de minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.
7. Ingevolge artikel 3.56 van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:
 - a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet;
 - b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en

AWB 06/51736

3

c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

8. Het door verweerder ter zake gevoerde beleid is onder meer neergelegd in hoofdstuk C2/1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). In paragraaf 4.1 is – voor zover thans van belang – bepaald dat alleenstaande minderjarige vreemdelingen, die tijdens de procedure een mogelijk onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst of een ander land frustreren, niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'Verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. In paragraaf 4.3 van voornoemd hoofdstuk wordt invulling gegeven aan het begrip adequate opvang.

9. De rechtbank acht voornoemd beleid niet kennelijk onredelijk.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat er voor eiser adequate opvang in het land van herkomst voorhanden is. Hiertoe merkt de rechtbank op dat verweerder aangegeven heeft dat blijkens eisers verklaringen opvang voor eiser in het land van herkomst voorhanden is bij zijn pleegmoeder, bij wie eiser vanaf jonge leeftijd tot 1999 heeft gewoond. Naar de mening van verweerder vormt het enkele feit dat eiser na 1999 niet terug durfde te gaan naar zijn pleegmoeder, vanwege het geld dat was gestolen, geen aanleiding te veronderstellen dat die opvang niet adequaat zou zijn. Ten aanzien van de stelling van eiser dat er geen adequate opvang is bij zijn pleegmoeder, onder meer omdat zij hem als slaaf heeft gebruikt, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat, voor zover uitgegaan kan worden van de juistheid van deze verklaringen, deze stelling niet kan worden gevolgd, nu de verklaringen van betrokkene niet van dusdanige aard zijn dat aangenomen kan worden dat zijn pleegmoeder niet voor hem zou kunnen of willen zorgen. Tevens heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat het door eiser gestelde dat hij, zonder positief resultaat, geprobeerd heeft om zijn pleegmoeder en zus te traceren via het Rode Kruis, niet afdoet aan het voorgaande, nu hij zelf verantwoordelijk wordt geacht voor, zoals hieronder weergegeven, het afleggen van verschillende verklaringen waardoor onderzoek naar adequate opvang niet mogelijk is.

11. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich tevens in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat eiser ook overigens het onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst frustreert. Hiertoe merkt de rechtbank op dat verweerder er op heeft gewezen dat eiser twijfel heeft gezaaid omtrent zijn identiteit en nationaliteit door onder een andere naam en nationaliteit een opvolgende asielaanvraag in te dienen, waardoor enig onderzoek naar adequate opvang is gefrustreerd. Ten aanzien van de reden die eiser heeft gegeven voor het indienen van de nieuwe aanvraag onder een andere alias, te weten dat hij door de politie opgepakt was en hij bang was dat hij terug moest naar het opvangcentrum, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat dit onvoldoende is om de contra-indicatie het frustreren van onderzoek niet tegen te werpen, nu eiser hier zelf voor verantwoordelijk is geweest.

12. Voor zover eiser met het aangevoerde dat verweerder ten onrechte onvoldoende rekening heeft gehouden met onder meer zijn langdurig verblijf in Nederland, zijn integratie in de Nederlandse samenleving en het overlijden van een goede vriend, heeft beoogd te betogen dat verweerder aan eiser op grond van voornoemde omstandigheden met gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid ex artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht

AWB 06/51736

4

(Awb) in afwijking van het gevoerde beleid verblijf had dienen te verlenen, overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aangevoerde omstandigheden niet dusdanig zwaarwegend zijn dat hij gebruik had moeten maken van zijn voornoemde bevoegdheid.

13. Ten aanzien van eisers stelling dat onduidelijk is hoe het bestreden besluit zich verhoudt met het schrijven van verweerder van 11 mei 2006 en dat er sprake is van motiveringsgebreken, is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit voldoende draagkrachtig gemotiveerd is. De stelling dat het tegenstrijdig is om enerzijds te stellen dat er onduidelijkheden zijn omtrent eisers identiteit en nationaliteit en anderzijds te stellen dat hij adequate opvang heeft bij zijn pleegmoeder, kan niet worden gevolgd nu de door eiser hiervoor genoemde standpunten van verweerder op eisers eigen verklaringen zijn gebaseerd en elkaar niet zonder meer uitsluiten.

Voorts merkt de rechtbank op dat in de bezwaarschriftprocedure ingevolge artikel 7:11 van de Awb een volledige heroverweging van het bestreden besluit plaatsvindt en verweerder in dat kader de motivering van zijn beslissing mag aanvullen. Eisers voormelde stelling kan derhalve niet tot het daarmee beoogde resultaat leiden.

14. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid aan eiser een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling kunnen onthouden.

15. Het beroep is derhalve ongegrond.

16. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

17. Mitsdien wordt beslist als volgt.

AWB 06/51736

5

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter in tegenwoordigheid van
mr. D.S. Arjun Sharma als griffier en in het openbaar uitgesproken op 15 mei 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de rechtbank
sector bestuursrecht
1c 's-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **16 MEI 2007**

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

PER TELEFAX 070-3651380

Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Kamer 4 V2
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

mr. R.C. van den Berg
 mr. P.L.M. Stieger *
 mr. T.C.F.M. Vermeulen

burg. Van der Klokkenlaan 21
 Waalwijk

P: Postbus 1023, 5140 CA Waalwijk
 T: 0416 - 349 974
 F: 0416 - 347 308
 E: Stieger@langstraatadvocaten.nl

* kantoorhoudende te Drunen,
 Kasteeldreef 33

Waalwijk, 12 juni 2007

partijen : / IND GCPV Den Bosch
 betreft : beroep vtv Ama
 ons kenmerk : 200600178

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3487-C	
12 JUN 2007	
ZAAKNR.	5055
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

appellant, zonder vaste woon- of verblijfplaats, geboren op
 van Guinese nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Drunen aan het adres
 Kasteeldreef 33 ten kantore van de advocaat en procureur mr P.L.M. Stieger
 (correspondentieadres: postbus 1023, 5140 CA Waalwijk), die door appellant bepaaldelijk is
 gevolmachtigd appellant te vertegenwoordigen en die door appellant bepaaldelijk is
 gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep, stelt hoger beroep in
 tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Den Bosch van 15
 mei 2007 (AWB 06/51736 verzonden op 16 mei 2007, waarvan een afschrift wordt
 overgelegd. (productie)

In genoemde uitspraak heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.
 Appellant heeft de navolgende grieven.

Het door appellant aangevoerde is van belang in verband met de rechtseenheid, de
 rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming.

GRIEVEN

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen (in r.o. 13.) dat het schrijven van 11 mei 2006
 – een geheel nieuw standpunt van zijde van verweerder – na het besluit in primo – er niet
 toe leidt dat er sprake is van motiveringsgebreken.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

Toelichting:

In de beschikking in primo was verweerders (voorheen de Minister van V&I thans de staatssecretaris) standpunt ten aanzien van de mogelijke verlening van een verblijfsvergunning als alleenstaande minderjarige vreemdeling (hierna: "AMV status") dat er voor appellant adequate opvang zou bestaan in het land van herkomst.

Verweerder heeft vervolgens overwogen – in haar schrijven van 11 mei 2006 – dat de identiteit en nationaliteit van appellant ter discussie zou staan. Een dergelijke standpuntwijziging leidt er toe dat een nadere motivering aangewezen is, immers niet valt in te zien waarom een dergelijk principieel standpunt niet direct door verweerder naar voren is gebracht.

Verweerders primaire standpunt in de in beroep bestreden beschikking is, als in primo, dat er voor appellant adequate opvang zou zijn. Zulks is geheel andersluidend dan het standpunt verwoord in verweerders schrijven van 11 mei 2006 nl. dat appellant het onderzoek in het land van herkomst zou hebben gefrustreerd.

Beide standpunten zijn onverenigbaar, er is sprake van motiveringsgebreken.

Aldus heeft verweerder middels haar schrijven van 11 mei 2006 ten oprechte aangegeven dat zij haar standpunt vanwege 'voortschrijdend inzicht' heeft gewijzigd; verweerder houdt blijkbaar in de beschikking op bezwaar vast aan haar oudste standpunt. Aldus is appellant in zijn belangen geschaad nu verweerder niet eenduidig is geweest in het kenbaar maken van haar standpunt. De rechtsbescherming is in het geding, temeer nu verweerder bij de hoorzitting n.a.v. het bezwaar (29 augustus 2006) direct en tot twee maal toe naar voren heeft gebracht dat zij aan appellant tegenwerpt dat hij onder een andere naam een tweede asielaanvraag heeft ingediend. Over adequate opvang in het land van herkomst is appellant door verweerder niet gehoord.

Ten onrechte heeft de rechtbank deze motiveringsgebreken geaccepteerd

Een afschrift van dit beroepschrift gaat aan verweerder.

Hoogachtend,

mr. R.L.M. Stieger

bijlage